

dige“, men man har i Udvalget samlet sig om det mere bestemte Udtryk „18 Aar eller derover“. Der har været Ønsker fremme om at lade Børnene optræde som selvstændige Skatteydere allerede paa et lavere Alderstrin, f. Eks. 16 Aar, men Udvalget har ikke kunnet enes om det og har da samlet sig om det, her foreslaas.

Ændringsforslag Nr. 25 til § 8 indeholder forskellige Ting. Efter Lovforslaget skulde der i København og paa Frederiksberg kun ydes Skat af Indtægter paa over 1 600 Kr., i Købstadkommuner, Marstal og de sønderjydske Flækker af Indtægter paa over 1 400 Kr. og i Landkommunerne af Indtægter paa over 1 200 Kr. Dette foreslaas nu ændret saaledes, at denne Skattefritagelse kun skal gælde Familieforsørgere, og at der for saadanne, hvis Indtægt er under 5 000 Kr., gives et Fradrag af samme Størrelse som de foranævnte skattefrie Beløb, medens andre Skatteydere ansættes til Skat, naar de har det halve af den nævnte Indtægt, altsaa 800 Kr. i København og Frederiksberg, 700 Kr. i Købstadkommunerne, Marstal og de sønderjydske Flækker og 600 Kr. paa Landet. Det maa formentlig anses rimeligt, at der ved denne Bestemmelse skelnes mellem Familieforsørgere og andre Skatteydere; ved „andre Skatteydere“ tænkes der navnlig paa ugifte. Endvidere gaar Ændringsforslaget ud paa, at den i Lovforslaget fastsatte Nedgang af Fradraget for Indtægter mellem 5 000 og 10 000 Kr. gøres mere jævn gennem forskellige Trin. Endelig gaar Ændringsforslaget, som jeg alt har nævnt, tillige ud paa, at Børnefradraget opretholdes gennem alle Indtægtsgrupper. Til dette Ændringsforslag knytter sig det af Venstremindretallet stillede Ændringsforslag under Nr. 2 om en anden Skala. Ændringsforslagene Nr. 26 og 27 om Forhøjelse af Procenten for Fradrag i Selskabers Indtægt har jeg nævnt.

Ændringsforslag Nr. 28 gaar ud paa en Genoptagelse af en tidligere gældende Bestemmelse i vore Skattelove med Hensyn til Forsikringsselskabers Præmieindtægt, hidrørende fra Virksomhed i Udlandet; det foreslaas, at Skattepligten, naar saadan Indtægt foreligger, bortfalder for en forholdsvis tilsvarende Del af Selskabets efter Fradrag af 5 pCt. fremkommende Nettoindtægt. Hensigten med dette Ændringsforslag er at begunstige de Selskaber, som opretholder Domicil her i Landet og driver Virksomhed i Udlandet. Saavel af nationale som af finansielle Grunde vilde vi sikkert nødtigt gennem for skrappe Skattebestem-

melser foranledige Selskaber til at opgive deres Domicil her i Landet. — Ændringsforslag Nr. 29 tilsigter en Tydeliggørelse af Lovforslagets Bestemmelse. — Ændringsforslag Nr. 30 tilsigter en Begrænsning af Skattefriheden for visse baandlagte Kapitaler.

Ændringsforslag Nr. 35 gaar ud paa en Nedsættelse af de i Lovforslaget foreslaaede Honorarer til Skatteraadene. Jeg maa sige, at i denne Nedsættelse ligger der ingen Underkendelse af disse Raads Virksomhed, der nu for Tiden er og navnlig, efter som Skatterne bliver saa høje, som de bliver, vil være særdeles betydningsfuld. Men man har dog i Udvalget ment, at paa et Tidspunkt, da Lønningerne gennemgaaende bevæger sig nedad, var det neppe stemmende med denne almindelige Bevægelse at foretage en saa stor Forhøjelse, som der var foreslaet i Lovforslaget. Ifølge Ændringsforslaget bliver der dog en Forhøjelse tilbage, der for Formandens Vedkommende gaar fra 1 200—1 500 Kr. og for Medlemmerne fra 300—500 Kr., og der indvindes herved en Besparelse for Staten paa ca. 95 000 Kr.

Ændringsforslag Nr. 36 tager Sigte paa en Udvidelse af Landsoverskatteraadet med to Medlemmer, og det gøres dernæst til Pligt for Finansministeren at paase, at Landets Hovederhverv — herved tænkes paa Landbrug, Handel og Industri — er repræsenteret i Landsoverskatteraadet, det maa nemlig anses for særdeles ønskeligt, at de forskellige Erhverv kan paaregne en sagkyndig og forstaaende Behandling af Landets højeste Skattemyndighed, og det hvad enten det drejer sig om alt skete Ansættelser, eller det gælder om en Bedømmelse af indkomne Klager. Jeg tror, det har noget at betyde — og det vil faa det mere og mere, jo højere Skatterne bliver — at Forstaaelsen af, at der vederfares de forskellige Erhverv og Samfundsklasser Retfærdighed, breder sig. I Betænkningen omtales Arbejdsordningen indenfor Landsoverskatteraadet. Det er ikke Udvalgets Ønske, at den Forøgelse, her foreslaas, skulde betyde nogen reel Forøgelse af Raadets Medlemmer, hvad enten de nu er stemmeberettigede, eller de er tilforordnede, altsaa ikke stemmeberettigede, men dette Spørgsmaal er overladt til Afgørelse mellem Landsoverskatteraadets Formand og Finansministeren, idet det er vanskeligt for et Udvalg at gribe ind i de Forhold, der sædvanlig ordnes af saadanne Raads Formænd. Vi føler os ganske forvisset om, at man vil tage det Hensyn, som Tidens finansielle